

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/7/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010312
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814010312.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému K. D., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.2 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.09.2014, sp. zn. 2T/93/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.februára 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného K. D. ako nedôvodné zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.09.2014, sp. zn. 2T/93/2014, bol obžalovaný K. D. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.2 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že

dňa 20.04.2014 v čase o 15:25 hod. potom, čo zavinil dopravnú nehodu tak, že svojím motorovým vozidlom zn. Škoda Felicia Combi, evidenčné číslo PD-XXXW., ktoré viedol ako vodič, počas cúvania po miestnej komunikácii pred rodinným domom č. XX v obci B. K., okres Prievidza, narazil zadnou časťou vozidla do tam zaparkovaného osobného motorového vozidla značky VW Golf, evidenčné číslo PD-XXXB., v dôsledku čoho na tomto vozidle spôsobil majiteľovi tohto motorového vozidla S. K. škodu vo výške 1 017,72 €, sa pri dokumentovaní tejto dopravnej nehody odmietol na základe výzvy hliadky polície vyšetriť na zistenie návykovej látky dychovou skúškou a taktiež i lekárskeho vyšetreniu.

Za to bol odsúdený podľa § 289 ods.2 Tr. zák. s použitím § 38 ods.2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace. Výkon uloženého trestu odňatia slobody mu bol podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák. podmienenečne odložený a podľa § 50 ods.1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 16 mesiacov. Zároveň mu bol podľa § 61 ods.2 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 18 mesiacov.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný proti výroku o vine a treste, ktoré následne písomne zdôvodnil. V dôvodoch odvolania poukázal na skutočnosť, že znalecký posudok vyhotovený v prípravnom konaní bol nepravdivý, pretože bol vyhotovený len na základe fotodokumentácie. Namietal vykonanie rekonštrukcie a obhliadky svojho motorového vozidla, pretože na vozidle neboli viditeľné známky cudzieho vozidla. Tiež uviedol, že žiada, aby vo veci rozhodol iný sudca, pretože pôvodný je vo vzťahu k nemu zaujatý. Na záver uviedol, že pridáva čestné prehlásenie Z. K., že preliačina pod ľavým zadným svetlom bola od kúpy vozidla a nebolo to spôsobené nehodou. Žiadne čestné prehlásenie však k odvolaniu nepripojil.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že je toho názoru, že rozsudok okresného súdu je zákonný a dôvodný, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že zotráva v celom rozsahu na skutočnostiach, ktoré boli uvedené v odvolaní. Žiadal, aby odvolací súd rozhodol v intenciách jeho odvolania a viac nechcel k veci nič dodať.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu vecí tak, ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchal obžalovaný. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr.por. Obžalovaný je usvedčovaný priamou výpoveďou svedkov S. K., O. X., ale tiež záznamom o dopravnej nehode, zápisnicou o ohliadke miesta dopravnej nehody, správou o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy, plánom a náčrtkom dopravnej nehody, fotodokumentáciou dopravnej nehody, výpisom z evidenčnej karty vozidla a nepriamo i závermi znaleckého posudku znalca Ing. Martina Čiampora z odboru cestná doprava.

Samotný obžalovaný nepoprel, že bol pod vplyvom alkoholu, uviedol však, že vozidlo nevedol. Preto odmietol podrobiť sa dychovej i krvnej skúške.

S. S. K. uviedol, že obžalovaný u neho doma zazvonil a oznámil mu, aby sa nehneval, že mu „tukol“ auto. Obžalovaný bol zjavne pod vplyvom alkoholu. Keď svedok vyšiel von videl, že má na vozidle poškodené dvere a blatník i nárazník. Preto sa rozhodol, že zavolá políciu. Po príchode polície jeden z príslušníkov vyzval obžalovaného, aby sa podrobil dychovej skúške. To však obžalovaný odmietol. Následne ho vyzval, aby sa podrobil krvnej skúške. Obžalovaný s tým najprv súhlasil, neskôr si to však rozmyslel a odmietol. Obžalovaný po príchode polície začal tvrdiť, že on svoje vozidlo nevedol.

Svedok O. X. uviedol, že v čase spáchania skutku stál pri bráne pred rodinným domom a obžalovaného videl ísť na vozidle Škoda Felícia. Obžalovaný ešte jeho i jeho kamaráta pozdravil. Zabočil doprava a oni počuli ranu a pridanie plynu. To, či obžalovaný poškodil vozidlo svedka K. nevidel. Videl však, ako následne obžalovaný nacúval so svojím vozidlom do brány svedka K.. Ešte predtým nacúval do jeho vozidla. Išiel za obžalovaným a ten mu povedal, že už zvonil u svedka K.. Na obžalovanom bolo zjavné, že bol pod vplyvom alkoholu. Do vozidla svedka K. narazil obžalovaný zadným ľavým rohom, pozeral sa na to. Poškodenie na vozidle súhlasí s tým, ako je to zachytené vo fotodokumentácii.

Tvrdenia oboch svedkov korešpondujú so zápisnicou o ohliadke miesta dopravnej nehody i fotodokumentáciou. Na vozidle svedka K. sú zjavné oderky červenej farby, ktorá korešponduje s farbou vozidla obžalovaného. Zo správy o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy, plánu a náčrtku dopravnej nehody tiež jasne vyplýva, že svedok K. privolať políciu kvôli poškodeniu svojho motorového vozidla v dôsledku kolízie s vozidlom obžalovaného a obžalovaný sa odmietol podrobiť dychovej i krvnej skúške len s odôvodnením, že on svoje vozidlo nevedol. Obžalovaný neuvádzal žiadne skutočnosti z ktorých by vyplývalo, že vykonanie dychovej či krvnej skúšky (vyšetrenia) by bolo spojené

s nebezpečenstvom pre jeho zdravie. Nepriamo je kolízia oboch vozidiel preukázaná i výsledkami znaleckého posudku znalca Ing. Martina Čiampora z odboru cestná doprava, i keď ten sa ku skutkovým okolnostiam nevyjadroval, ani ich neposudzoval.

Na základe výpovedí svedkov K., X. a ostatných vykonaných listinných dôkazov teda možno nepochybne skonštatovať, že obžalovaný viedol ako vodič vozidlo, teda vykonával činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a následne sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom, a odmietol sa podrobiť i lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Námietka obžalovaného vo vzťahu k vypracovaniu znaleckého posudku je nedôvodná, pretože daný posudok riešil len výšku škody na vozidle svedka K. a nemal žiadnu podstatnú relevanciu pre rozhodnutie o vine či treste. Tak isto sa ničím nepodarilo preukázať tvrdenie obžalovaného, že akékoľvek preliačiny na vozidle boli spôsobené ešte pred nehodou. Rekonštrukcia i obhliadka miesta dopravnej nehody boli vykonané v súlade so zákonom a boli nimi riadne zadokumentované skutočnosti významné pre trestné konanie - v danom prípade stopy poškodenia na oboch vozidlách.

Preto súd prvého stupňa správne ustálil subjektívnu stránku konania obžalovaného, tak, ako je vyjadrená aj v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Vzhľadom na uvedené bola vyvrátená obrana obžalovaného tak, ako ju uvádzal aj v odvolaní. Odvolací súd sa teda v plnej miere stotožnil so závermi prvostupňového súdu vo vzťahu k skutkovým zisteniam, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní a napokon tiež vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného. Ten svojim konaním nepochybne naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.2 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z., v znení neskorších predpisov. Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, ktoré považoval odvolací súd za potrebné uviesť vzhľadom na argumentáciu uvádzanú v odvolaní, pričom s podrobnejším odôvodnením týkajúcim sa skutkového stavu a právnej kvalifikácie v plnej miere odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Možno preto skonštatovať, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako i nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal súdený skutok tak, ako je to uvedené v skutkovej vete výroku o vine.

Obžalovaný tiež namietal, bez bližšieho odôvodnenia, zaujatosť sudcu ktorý vo veci v prvom stupni rozhodoval. Zo spôsobu podania námietky je zjavné, že obžalovaný namieta konajúceho sudcu len z dôvodu procesného postupu, keď tento rozhodol o jeho vine. Je tiež zrejmé, že námietka nebola vznesená bezodkladne. S poukazom na § 32 ods.6 Trestného poriadku o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná. Keďže predmetom námietky obžalovaného bol výlučne procesný postup súdu prvého stupňa a nebola vznesená bezodkladne, nebolo potrebné o nej konať.

Napokon možno konštatovať, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že v minulosti bol síce súdne trestaný, avšak všetky odsúdenia sú zahladené. Dosať bol dvakrát priestupkovo postihnutý za priestupky v oblasti dopravy. Z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený.

S prihliadnutím na okolnosti prípadu, spôsobený následok, osobu obžalovaného, jeho predošlé odsúdenia a možnosti nápravy dospel odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa v trvaní 4 mesiace ako trest podmienený so skúšobnou dobou v trvaní 16 mesiacov a

rovnako trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 18 mesiacov je zákonný, nie je neprimeraný a takto uloženým trestom bude splnený jeho účel.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného K. D. odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.